

Maxillaria sanguinea

TEKSTI JA KUVAT JUHA LINDAHL

Vuoden 2017 näyttelyssämme Currlinin myyntihyllyllä oli pieni, pääsiäisruohoa muistuttava orkidea. Se oli nuori *Maxillaria sanguinea*, jonka ohuet lehdet hapsottivat ilmovasti eri suuntiin.

Koska *Maxillaria*-suvun lajit kasvavat luonnossa eri korkeusvyöhykkeillä, arvelin, että saattaisin saada kyseisen lajin viihtymään ikkunapöydälläni.

Maxillaria sanguinea kasvaa epifyytinä suurten puiden oksilla Costa Ricassa ja Länsi-Panamassa laaksojen trooppisissa sademetsissä ja alempien vuoristosaademetsien rinteillä 50–900 m korkeudella. Sen kuvasi englantilainen kasvitieteilijä Robert Allen Rolfe 1895.

Laji on kotona kasvatettuna keskikokoinen ja hentorakenteisempi kuin *M. tenuifolia*. Sen 1–2,5 sentin kokoisten varsimukuloiden päässä on yksi hyvin ohut, 2–4 mm levyinen ja noin 20–35 cm pituinen neulamainen lehti. Nuori kasvi muistuttaa tuuheaa ruohotupsua, mutta sen kasvaessa vierä vieressä olevien

varsimukuloiden määrä lisääntyy ja siitä tulee korkeampi ja moniversoinen.

Kukat avautuvat varsimukulun tyveltä. Yksittäinen punaruskea kukka on kooltaan n. 2,5 cm. Sen nielussa on tumman viininpunaista, huulen kärkiosa on valkoinen ja siinä on muutamia punaisia pilkkuja. Tuoksua en ole huomannut, mutta sen kerrotaan olevan miedon hedelmäinen. Kasvi on hauskan näköinen kukkien avautuessa ohuiden lehtien väleihin. Kasvin luontaisella kasvupaikalla sataa runsaasti, ilma on hyvin kostea ja auringonvaloa on kohtuullisesti, joten kasvuaikana orkidea tarvitsee tasaisesti kastelua ja epäsuoraa valoa. Talvella lisävalo on tarpeen, eikä kasvualusta saa kuivua rutikuivaksi kastelujen välillä.

OMA KASVINI

Maxillaria sanguinea on sopeutunut hyvin kuivahkoon olohuoneilmaan. Annan sille kasvukaudella reippaasti vettä sekä laimeahkoa orkidearavinnetta kerran viikossa. Epäsuoraa valoa tulee länsi-ikkunasta. Suoja-ruukun pohjalla olevasta lekasorakerroksesta haihtuva vesi lisää ilman kosteutta kasvin ympärillä. Talvella kasvi on 12 tuntia ledivalon alla, ja pidän kasvualustan niukan kosteana. Kuivaa lepoaikaa sillä ei siis ole.

Kasvini on alkuperäisessä läpinäkyvässä muoviruukussa kaarna-alustassa, ja annan sen kasvaa siinä niin kauan, että versot ulottuvat aivan ruukun reunoihin asti ja ruukku on juuria täynnä. Se on kukkinut aina maaliskuuhun saakka samanaikaisesti runsaasti kukkivan *M. variabilis* -lajin kanssa. Kukintaa kestää noin 4–5 viikkoa, jopa kauemmin. Nyt kasvini on noin 20 cm korkea ja 30 cm leveä. Laji on sopeutumiskykyinen, eikä ongelmia sen kasvattamisessa ole ollut.

